

af kunde affødes en begrundet Frygt for Trusel med Vold eller Forsøg paa Vold imod os udenfra, da vilde den Finantslov, som vi nu have under Behandling, og som ubelukkende er baseret paa Forudsætningen om ydre normale Tilstande, med Nødvendighed behøve et Supplement i en Tillægsbevilling. Nu er der imidlertid Ingen, der mere end jeg skal være villig til at anerkende, at man ikke i Dage kan udføre Maaneders Arbejde, at man ikke i Maanedes kan oprette det, som man har forsømt i Aaringer, og at vi derfor lige overfor eventuelle Begivenheder af den Art, som jeg sigtede til, vilde staa tyngede af en forfærdelig trykkende Bægt ved Bevidstheden om, at det under saadanne Forhold ikke vilde være os muligt paa kort Tid og i Hast at kunne skabe det kraftige, seige og udholdende Forsvar, som vi burde have havt og som vi kunde have havt. Men jeg vilde dog i højeste Grad beklage, om man lige overfor den nævnte Eventualitet i den Grad vilde lade sig overvalde af denne sørgelige Erkjendelses Bitterhed, at man derover glemte, at man ved en forstandig Anvendelse selv af en noget kortere Tid — vel ikke kan skabe et Forsvar, saaledes som det burde og saaledes som det kunde have været, — men dog altid kan gjøre saa meget til at stenge for Indgangs dørene, at det maatte kunde blive mindre fristende for Fremmede at gjøre Forsøg paa at sprænge Døren, og mindre let for dem, der maatte vove at forsøge derpaa, at se sit Foretagende lykkes. Jeg skal selvfølgelig ikke gaa ind paa Enkeltheder, vedrørende denne Sag; let forklarlige Grunde raade ikke dertil. Jeg skal derfor nøies med at udtale det Haab, at den høie Regjering, — hvis den imod sit og vort felles Onke, imod sine og Folkets forenede Bestræbelser, dog skulde blive tvungen til at staa overfor Eventualiteter af den Art, som jeg har nævnt, — da vil være sig det fuldt bevidst, at der under saadanne Forhold er større Ansvar ved at forsømme at handle end ved at handle, større Ansvar ved at gjøre for lidt end ved at gjøre for meget, større Ansvar ved at handle for silde end ved at handle for tidlig. Nu er imidlertid Alt, hvad jeg har sagt her, kun min rent personlige Anskuelse, fremkommet uden Bemyndigelse og uden Samraad med noget andet Medlem her i dette Thing, og mine Ord have derfor kun Bægt af at være min Enkeltmands Tale. Men jeg tror desuagtet, at jeg ikke skjønner meget feil, naar jeg tilføjer, at, hvor uenige vi end have været i saa mange Aar her i denne Sal, hvormeget vi end have stridt indbyrdes baade om de store Spørgsmaal og om de smaa Spørgsmaal, og hvor lidt vi endnu ere enige — det har disse Dages Diskussion noksom bevist — saa vil dog en Regjering, som maatte blive stillet lige over for Begivenheder, af hvilke der kunde affødes begrundet Frygt for Trusel af Vold eller Forsøg paa Vold imod os udenfra, og som møder

disse Begivenheder med Forudseenhed, Klogskab, med Besindighed, Alvor i sine Overvejelser, parret med Hurtighed og Kraft i sine Handlinger, ubetinget kunne være sikker paa her at møde et Folkething og en Rigsdag, der vil være enig og samdrægtig til indensfor sit Omraade i fuldeste Maal at støtte den i dens Gjerning for at værne Landets Frihed og Selvstændighed. Og jeg tror derhos, at en Regjering, der i saa Tilfælde veed at føre saaledes an med Alvor og Kraft, ogsaa med velbegrundet Haab vil kunne regne paa, at den i hele Folket vil kunne vække den Aand, uden hvilken selv det bedst ordnede Forsvarsvæsen dog saa hurtigt bliver magtesløst, den gamle Aand fra 1848 og 1859, som jo før under forsvulede Forhold, ja, selv da Danmarks sidste Time var bebudet som sikker, har vidst saa mægtigt at medvirke til at frelse Fædrelandet fra Undergangen.

Bale: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Bale: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Sensen) tillod sig at oversætte nogle Ord, jeg en Gang har udtalt, paa sit Sprog, idet han nemlig sagde, at jeg havde udtalt de Ord, at Danmarks værgeløse Tilstand var Danmarks bedste Forsvar. Det er fri Overfættelse. Jeg tillod mig at sige, at Danmarks forsvarsløse Tilstand var dets bedste Bærm. For at det ærede Medlem ikke mere skal misforstaa mig og mene, at jeg vil underskrive hans militære Dødsdom, saa vil jeg udtale, at hvad jeg mener, Danmark mest trænger til efter den sidste taabelige Krig, som man med velberaad Gu styrkede Danmark i, det er en vel ført, vel væbnet og vel øvet Hær, Transportflåde, hurtigt seilende Skibe og en Flaadestation, men ikke ved Kjøbenhavn. Jeg tillader mig at slutte med, at det ærede Medlem kan høre en af vore Digtere, nemlig Christian Wilster, læse den Sætning, som man synger saa ofte, men tænker saa lidt over: „væbnet har den Bærg“. Det er muligt, at han kan holde et Foredrag derover, uden at komme i Rast med Krigsministerens sidste Anordning.

Formanden: Da der endnu er indtegnet 5 Talere, vil jeg anse det for rigtigst at afbryde Forhandlingerne her.

Ved Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) er der indbragt et Andragende fra to efter Loven af 20de November 1876 pensionerede tidligere Gaandværkere under Marinen angaaende Beregningen af deres Pension, hvilket Andragende vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Ved Folkethingsmanden for Bornholms 2den